

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/93/2022
Identifikačné číslo spisu:	6915201643
Dátum vydania rozhodnutia:	22.08.2023
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Zemková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2023:6915201643.4

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne SPP - distribúcia, a. s. Bratislava, Mlynské nivy 44/b, IČO: 35 910 739, proti žalovaným 1/ T.. O. M., P. A., R. XX, 2/ O.. P. M., P. A., R. XX, obaja zastúpení: Advokátska kancelária GEREG & MESSINGEROVÁ, s. r. o., Banská Bystrica, Horná Strieborná 4, o náhradu škody, vedenom na Okresnom súde Rimavská Sobota pod sp. zn. 1Cb/18/2015, o dovolaní žalovaných 1/,2/ proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13Co/13/2020 z 30. novembra 2021, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaní 1/ a 2/ sú povinní zaplatiť náhradu trov dovolacieho konania žalobkyni.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Rimavská Sobota rozsudkom z 10. apríla 2017 č. k. 1 Cb 18/2015 - 191 (v poradí druhým rozsudkom) uložil žalovaným 1/ a 2/ (ďalej aj „žalovaní“) povinnosť zaplatiť žalobkyni spoločne a nerozdielne sumu 85 942,94 eura s 5,05 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 85 942,94 eura od 22. apríla 2015 do zaplatenia (I.), v prevyšujúcej časti žalobu zamietol (II.), žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 30,32 % (III.). V odôvodnení uviedol, že žalobkyňa sa domáhala proti žalovaným zaplatenia spoločne a nerozdielne sumy 131 888,49 eura s príslušenstvom na tom skutkovom základe, že žalovaní sú bezpodielovými spoluvlastníkmi špecifikovaných nehnuteľností, v ktorých v období od 8. mája 2012 do 24. júna 2013 dochádzalo k odberu zemného plynu bez platne uzavretej zmluvy o jeho dodávke. Za toto obdobie bolo z distribučnej siete odobratých 243 436 m³ zemného plynu, ktorého hodnota predstavuje sumu 131 628,04 eura. V dôsledku neoprávneného odberu vznikli žalobkyni aj náklady vo výške 260,45 eura. Nakoľko žalobkyňa nemala vedomosť o osobe, ktorá by bola za konanie, v dôsledku ktorého došlo k odberu plynu bez zmluvy o jeho dodávke, právoplatne odsúdená, nárok na náhradu škody si uplatňovala proti vlastníkom nehnuteľností, v ktorej k neoprávnenému odberu plynu dochádzalo. Pokiaľ si žalobkyňa svoje nároky vyplývajúce z neoprávneného odberu plynu uplatňovala v rôznych konaniach voči rôznym subjektom, tento jej postup nemožno považovať za rozporný so zákonom. Z pohľadu prejednávanej veci bola významnou len otázka, či žalobkyni vznikol nárok na zaplatenie uplatnenej náhrady škody voči žalovaným ako vlastníkom nehnuteľností, ktorej sa

odber týkal. Teda určujúce bolo, či žalovaným svedčí pasívna vecná legitimácia v zmysle hmotného práva, pri posúdení ktorej vychádzal z právneho názoru vysloveného odvolacím súdom v uznesení, ktorým zrušil predchádzajúci rozsudok o zamietnutí žaloby. Žalovaní mali ako vlastníci nehnuteľnosti, ktorej sa neoprávnený odber týkal, bez uzavretej zmluvy benefit v podobe vykurovania ich nehnuteľnosti. Žalovaní neunesli dôkazné bremeno, že škodu spôsobenú žalobkyni nespôsobili oni, ale iný subjekt, ktorý by oprávnene užíval ich nehnuteľnosti s povinnosťou uhrádzať platby za odber zemného plynu. V konaní neboli preukázané ani iné (žalovanými netvrdené) skutočnosti, v dôsledku ktorých by za osobu zodpovednú za škodu spôsobenú neoprávneným odberom bolo potrebné považovať tretiu osobu. Za škodu spôsobenú neoprávneným odberom plynu zodpovedajú žalovaní ako vlastníci nehnuteľnosti, ktorej sa neoprávnený odber týkal. Nič na tom nemení ani skutočnosť, že v období neoprávneného odberu v nehnuteľnosti žalovaných vykonávalo činnosť zdravotnícke zariadenie, keďže nebolo preukázané, že tejto tretej osobe v rozhodnom období vznikla povinnosť uhrádzať cenu odoberaného plynu. V konaní nebolo sporné, že v období od 8. mája 2012 do 3. decembra 2012 došlo k odberu plynu v objeme 80 316 m³ a celková škoda spôsobená neoprávneným odberom za toto obdobie predstavuje sumu 34 151,62 eura. Za obdobie od 4. decembra 2012 do 26. júna 2013, na základe uvedeného výpočtu, vznikla škoda v sume 69 055,09 eura. Pri skúmaní spoluzavinenia považoval za potrebné osobitne posúdiť okolnosti spojené so zistením neoprávneného odberu plynu v jednotlivých obdobiach. Čo sa týka obdobia od 8. mája 2012 do 3. decembra 2012 žalobkyni nemožno pripísať žiadne spoluzavinenie, keď 7. mája 2012 bol na odbernom mieste uzatvorený hlavný uzáver plynu a bol odmontovaný plynomer. Žalobkyňa tak nemala dôvod predpokladať, že v objekte žalovaných bude odoberaný zemný plyn. Na druhej strane žalobkyňa po zistení neoprávneného odberu neurobila opatrenia na znemožnenie odberu a 3. decembra 2012 dokonca namontovala meradlo plynu z dôvodu, že v objekte bolo prevádzkované zdravotnícke zariadenie a prerušením dodávky by došlo k ohrozeniu života a zdravia pacientov nemocnice, ktorý záujem prevyšuje záujem na ochrane jej majetkových práv. V tejto okolnosti súd nevidel okolnosť, ktorá by zakladala spoluzavinenie žalobkyne na vzniku škody. Na druhej strane prihliadol na to, že od zistenia neoprávneného odberu žalobkyňa vykonala kontrolu opätovne až po vyše šiestich mesiacoch 26. júna 2013, t. j. dlhšiu dobu od skončenia vykurovacieho obdobia. Mohla pritom vykonať vhodné opatrenia napr. upozorniť žalovaných ako vlastníkov nehnuteľnosti na neoprávnený odber s výzvou na zjednanie nápravy. Žalovaní boli prvýkrát relevantným spôsobom upovedomení o neoprávnenom odbere dorúčením faktúry na náhradu škody v bližšie neurčenom období, avšak nepochybne po ukončení neoprávneného odberu. Skutočnosť, že žalovaný 1/ bol členom správnej rady Nemocnice I., n. o. nepreukazuje jeho vedomosť o neoprávnenom odbere. Teda žalobkyňa bez akýchkoľvek opatrení adresovaných žalovaným umožnila pokračovanie v neoprávnenom odbere až do 26. júna 2013, v čom videl jej spoluzavinenie, v dôsledku ktorého bolo treba náhradu škody primerane znížiť. Prihliadol pritom na to, že žalobkyňa nechcela ohroziť život a zdravia pacientov prerušením dodávky plynu vo vykurovacom období a že žalovaní účelovým vystavením nájomných zmlúv prispeli k vytvoreniu neprehľadného stavu, kedy mala žalobkyňa sťaženú možnosť identifikovať subjekt zodpovedný za neoprávnený odber plynu. Vzhľadom na charakter a význam spoluzavinenia žalobkyne preto uplatnený nárok priznal po krátení o 25 %, t. j. v sume 51 791,32 eura. Žalobu vyhodnotil za dôvodnú spolu v rozsahu sumy 85 942,94 eura. Keďže mal za to, že žalovaní boli prvýkrát relevantne vyzvaní na plnenie až dorúčením žaloby, t. j. 20. apríla 2015, a keďže svoj dlh nespĺnili, dňom 21. apríla 2015 sa dostali do omeškania. Preto ich zaviazal aj na zaplatenie zákonných úrokov podľa § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len „NV č. 87/1995 Z. z.“). O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP.

Rozsudok odvolacieho súdu

2. Krajský súd v Banskej Bystrici na odvolanie žalovaných rozsudkom z 18. decembra 2018 sp. zn. 13 Co 336/2017 (v poradí druhým rozhodnutím) rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti, v ktorej bola žalovaným uložená povinnosť zaplatiť žalobkyni spoločne a nerozdielne sumu 85 942,94 eura s 5,05 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 85 942,94 eura od 22. apríla 2015 do zaplatenia a v závislom výroku o trovách konania potvrdil (I.). Žalovaným uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni spoločne a nerozdielne trovy odvolacieho konania v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku (II.) Výslovil, že v ostatnej časti zostáva rozhodnutie nedotknuté (III.). V plnom rozsahu sa stotožnil s odôvodnením

napadnutého rozsudku. Na zdôraznenie jeho správnosti poukázal na závery súdu prvej inštancie, t. j. na to, že predmetom konania je nárok na náhradu škody, ktorý žalobkyňa uplatnila proti žalovaným podľa § 82 ods. 1 a 2 zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike a o zmene a doplnení niektorých zákonov, (ďalej len „zákon č. 251/2012 Z. z.“) ako vlastníkom nehnuteľnosti, v ktorej bol neoprávnené odoberaný zemný plyn. V konaní bolo preukázané, že v tvrdenom období k neoprávnenému odberu došlo, t. j. k odberu bez uzatvorenej zmluvy, že odber bol vykonaný pre nehnuteľnosť vlastnícky patriacu žalovaným, že došlo k vzniku škody v príčinnej súvislosti s neoprávneným odberom a v akej výške vznikla škoda. Vzhľadom na záver o neplatnosti nájomných zmlúv žalovaní neunesli dôkazné bremeno, že niekto iný bol odberateľom zemného plynu, ktorý by užíval nehnuteľnosť a bol by v postavení odberateľa povinného za odber platiť. Neboli preukázané ani iné skutočnosti, v dôsledku ktorých by zodpovednosť za neoprávnený odber niesla tretia osoba. Poukázal na odvolacie námietky žalovaných vo vzťahu k vlastníctvu predmetnej nehnuteľnosti a na to, ako sa k nim vyjadrila žalobkyňa, na koncepciu odvolacieho konania, ktorá vychádza z princípu tzv. neúplného apelačného systému a čo to znamená. Uviedol, že odvolacia argumentácia v podobe nových skutočností a dôkazov je prípustná len za splnenia zákonom stanovených podmienok (§ 366 Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“). Tvrdenie žalovaných, že nie sú vlastníckmi nehnuteľnosti, pre ktorú sa cez odberné miesto dodával plyn a odber bol posúdený ako neoprávnený odber, posudzoval v súlade s týmto ustanovením a zistil, že ide o prostriedok procesnej obrany, ktorý nebol uplatnený v konaní pred súdom prvej inštancie. Odvolatelia netvrdili a ani z ich tvrdení nevyplýva, že by bez svojej viny nemohli uplatniť tento prostriedok procesnej obrany v konaní pred súdom prvej inštancie. Súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav. V súlade s § 151 ods. 1 CSP skutkové tvrdenia, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Žalobkyňa už v žalobe uviedla, že žalovaní sú bezpodielovými spoluvlastníkmi nehnuteľnosti v I. na B. F. XXX a ako listinný dôkaz predložila uvedený zápis, kde ako odberné miesto je uvedené B. XXX a žalovaní nenamietali vlastníctvo predmetnej nehnuteľnosti. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP.

3. Následne rozhodoval Najvyšší súd SR o dovolaní žalovaných 1./2/ a rozhodol uznesením sp. zn. 8Cdo/287/2019 zo 16. decembra 2019 tak, že zrušil rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13Co/336/2017 z 18. decembra 2018 a vec mu vrátil na ďalšie konanie s tým, že v odôvodnení rozsudku odvolacieho súdu absentuje vysporiadanie sa s namietanou otázkou pasívnej legitimácie žalovaných. Je nepochybné, že predmetom konania je žalobkyňou uplatňovaná náhrada škody za neoprávnený odber plynu na odbernom mieste, ktoré malo byť v rozhodnom období vo vlastníctve žalovaných. Teda predpokladom záveru o vzniku zodpovednosti žalovaných za uplatňovanú škodu je najprv jednoznačné ustálenie, či boli alebo neboli vlastníckmi nehnuteľnosti, kde dochádzalo v označenom období k neoprávnenému odberu plynu. To znamená jednoznačné ustálenie pasívnej legitimácie žalovaných v predmetnom spore. Preto napriek tomu, že žalovaní otázku svojej pasívnej legitimácie výslovne nenamietali už v konaní pred súdom prvej inštancie, odvolací súd sa s touto otázkou, ktorá bola prioritnou otázkou pre posúdenie dôvodnosti uplatneného nároku na náhradu škody, mal vysporiadať. Jeho postup, keď sa s touto otázkou nevysporiadal s odôvodnením, že považoval námietku žalovaných o nedostatku ich pasívnej legitimácie za prostriedok procesnej obrany, ktorý nebol použitý v konaní pred súdom prvého stupňa, nebol správny. Na základe vyššie uvedeného dovolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorý sa nevysporiadal s podstatnými námietkami, je nepreskúmateľné, čím došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) CSP.

4. Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom z 30. novembra 2020 sp. zn. 13 Co/ 13/2020 (v poradí tretím rozhodnutím) rozsudok súdu prvej inštancie z 10. apríla 2017 v napadnutej časti, v ktorej bola žalovaným uložená povinnosť zaplatiť žalobkyni spoločne a nerozdielne sumu 85 942,94 eura s 5,05 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 85 942,94 eura od 22. apríla 2015 do zaplattenia a v závislom výroku o trovách konania potvrdil (I.). Žalovaným uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni spoločne a nerozdielne trovy odvolacieho a dovolacieho konania v rozsahu 100% v lehote do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške (II.) Výslovil, že v ostatnej časti zostáva rozhodnutie nedotknuté (III.). V plnom rozsahu sa stotožnil s odôvodnením napadnutého rozsudku.

5. Na zdôraznenie jeho správnosti poukázal na závery súdu prvej inštancie a doplnil, že pod vecnou legitímáciou, či už aktívnu alebo pasívnu sa vo všeobecnosti v civilnom sporovom konaní rozumie oprávnenie alebo povinnosť účastníkov vyplývajúca z hmotného práva. Vecnú legitímáciu má ten z účastníkov, komu svedčí stav z hmotného práva, teda kto je nositeľom subjektívneho práva (aktívna vecná legitímácia) alebo nositeľom subjektívnej povinnosti vyplývajúcej z hmotného práva (pasívna vecná legitímácia), o ktorých sa v konaní rozhoduje. Predmetom konania (ktorým je súd viazaný) a ktorý žalobca limitoval v žalobe skutkovými tvrdeniami je žalobcom uplatnený nárok na náhradu škody za neoprávnený odber plynu, pričom ako skutkové tvrdenia, z ktorých žalobca vyvodzoval nárok uviedol v žalobe tvrdenie, že žalovaní sú bezpodieloví spoluvlastníci nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v I. na B. F. Č.. XXX, zapísanej na LV č. XXXX vedenej pre obec I., k. ú. I., v ktorej bol zistený neoprávnený odber, v súvislosti s týmto neoprávneným odberom uplatnil žalobca náhradu škody za obdobie od 8. mája 2012 do 24. júna 2013. Ako listinný dôkaz k návrhu došlému súdu dňa 23. februára 2015 žalobca pripojil - LV č. XXXX vedený pre obec I., k. ú. I., zápis zo dňa 03. decembra 2012 a 26. júna 2013, kde ako odberné miesto je uvedené B. XXX, I..

6. Odvolací súd poukázal na rozsudok súdu prvej inštancie, ktorý z vykonaného dokazovania (bod 6. odôvodnenia) zo zápisu zo dňa 03. decembra 2012 zistil, že zamestnanci žalobcu v ten deň pri vykonaní kontroly na odbernom mieste B. XXX, I. zistili neoprávnený odber, zo zápisu zo dňa 26. júna 2013 vyplýva tiež zisťovanie odberu na odbernom mieste B. XXX, I.. Z výpisu z listu vlastníctva č. XXXX k. ú. I. súd prvej inštancie zistil, že vlastníkom pozemkov a stavieb zapísaných na tomto LV sú žalovaní. Žalovaní počas prvoinštančného konania ani v odvolacom konaní netvrdili, že nie sú vlastníkami nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX k. ú. I.. V odvolaní proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie odvolatelia - žalovaní namietali nesprávnosť rozhodnutia v tom, že predmetná nehnuteľnosť, kde sa nachádza odberné miesto plynu je na parcele č. 1429/7, ktorá parcela nie je vo vlastníctve žalovaných, táto sa nachádza na LV č. XXXX k. ú. I. a je vedená spolu so zastavanou plochou a nádvormi k budove súp. č. XXX na LV č. XXXX k. ú. I., a teda, keďže nie sú vlastníkami, nie sú pasívne legitímovaní. Odvolací súd uzavrel, že predmetom konania nebol neoprávnený odber zistený na odbernom mieste v budove so s. č. XXX zapísanej na LV č. XXXX k. ú. I., ale predmetom konania bol nárok za neoprávnený odber, ktorý bol zistený na odbernom mieste na B. F. s. č. XXX, I., zapísanej na LV č. XXXX, k. ú. I.. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania správne zistil skutkový stav, t. j. že spoluvlastníkmi nehnuteľnosti, v ktorej bol zistený neoprávnený odber na ul. B. XXX I., zapísanej na LV č. XXXX pre k. ú. I., obec I. sú žalovaní 1/ a 2/.

7. Odvolací súd skonštatoval, že pri skúmaní posudzovania pasívnej legitímácie žalovaných v spore, vychádzal z predmetu konania (vymedzeného žalobcom), zo skutkových zistení súdu prvej inštancie a následného právneho posúdenia. Keďže predmetom konania, t. j. nárokom uplatneným žalobcom bola náhrada za neoprávnený odber plynu na odbernom mieste ul. B. Č.. XXX, I., zapísanej na LV č. XXXX, obec I., k. ú. I. a bolo preukázané, že žalovaní 1./2/ sú spoluvlastníkmi uvedenej nehnuteľnosti, v ktorej bol zistený neoprávnený odber a neboli zistené iné skutočnosti, žalovaní sú pasívne legitímovaní. Odvolací súd zdôraznil, že predmetom konania nie sú nároky za odber plynu na odbernom mieste nachádzajúcom sa na parcele č. XXXX/X, zapísanej na LV č. XXXX k. ú. I., budove s. č. XXX.

8. V konaní bolo preukázané, že v zistenom období došlo k neoprávnenému odberu v odbernom mieste na B.I. F. s. č. XXX, I. bez uzatvorenej zmluvy, že odber bol vykonaný pre nehnuteľnosť vlastnícky patriaci žalovaným (odber za účelom možnosti prevádzky nehnuteľnosti), že došlo k vzniku škody v príčinnej súvislosti s neoprávneným odberom a v akej výške škoda vznikla. Žalovaní neunesli dôkazné bremeno, že by niekomu inému vznikla povinnosť uhrádzať platby za odber zemného plynu. V konaní neboli preukázané ani iné (žalovanými netvrdené) skutočnosti, v dôsledku ktorých by za osobu zodpovednú za škodu spôsobenú neoprávneným odberom bolo potrebné považovať tretiu osobu.

9. Pokiaľ odvolatelia namietali bod 6., 7., 20. odôvodnenia, súd prvej inštancie v nich uvádzal obsah predložených listinných dôkaz, odvolatelia v odvolaní neuvádzajú na základe čoho vyvodzujú vecnú nesprávnosť rozhodnutia v súvislosti s obsahom bodov 6., 7., a 20. odôvodnenia, preto odvolací súd

tieto skutočnosti, keďže je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania nemohol preskúmať.

10. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania po preskúmaní odvolania rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti potvrdil, keď dôvody uvedené v odvolaní žalovaných nemali za následok vecnú nesprávnosť rozhodnutia. Odvolací súd rozhodnutie okresného súdu potvrdil aj v závislom výroku o náhrade trov konania, keď nebolo zo strany odvolateľov namietané použitie ustanovenia § 255 ods. 2 CSP.

Dovolanie žalovaných 1/ a 2/ a súvisiace procesné úkony

11. Proti tomuto rozsudku podali dovolanie žalovaní z dôvodov podľa § 420 písm. f/ CSP a § 421 ods. 1 písm. b/ CSP. Navrhli ho zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Uviedli, že rozsudok odvolacieho súdu z 30. novembra 2021 považujú za nepreskúmateľný, nezrozumiteľný pretože pri otázke pasívnej legitímácie prišlo k skutkovému omylu, keďže v predmetných častiach obce I.Ú. existuje pozemok s parcelným číslom XXXX/X na LV č. XXXX, na ktorom je v časti stavby uvedená i stavba so súpisným číslom XXX - Zdravotná budova.

12. Poukázali aj na rozsudok Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 3T/10/2016 z 30. septembra 2011, ktorým bol žalovaný 1/ v postavení obžalovaného oslobodený. Upriamili pozornosť na str.11 v druhom odseku trestného rozsudku, podľa ktorého boli aj parcely č. XXXX/X,X predmetom reštitúcie na základe rozsudku Okresného súdu v Rimavskej Sobotě sp. zn. 8C/55/1996 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 13/Co75/2012, 13Co/76/2012. Pričom parcelu č. XXXX/X boli povinní vydať reštituentovi žalovaní 1/ a 2/ spoločne s budovou nemocnice súp. č. XXX, v ktorej sa mala nachádzať aj regulačná stanica plynu. Za týchto okolností mali žalovaní 1/ a 2/ za to, že sú dané dovolacie dôvody podľa § 420f) a § 421 ods. 1 písm. b) CSP.

13. Žalobkyňa v písomnom vyjadrení k dovolaniu navrhla vzhľadom na uvedené skutočnosti dovolanie odmietnuť podľa § 447 písm. d) alebo f) CSP pretože dovolanie nespĺňa náležitosti podľa § CSP. Dovolatelia neodôvodnili prípustnosť dovolania zákonným spôsobom, keďže tvrdenia týkajúce sa skutkového stavu nepostačujú. Zdôraznila, že v konaní si neuplatnila nárok za odber plynu v budove so súpisným č. XXX, ktorú žalovaní 1/,2/ nevlastnili, ale za odber plynu v budove súpisné č. XXX, ktorú vlastnili.

Posúdenie veci dovolacím súdom

14. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie nie je prípustné.

15. V zmysle § 419 CSP, proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v § 420 a § 421 CSP.

16. Dovolací súd posudzoval prípustnosť dovolania vyvodzovanú dovolateľmi z § 420 písm. f/ CSP. Podľa ustanovenia § 420 písm. f/ CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

17. Z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle ustanovenia § 420 CSP nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil chyby vymenovanej v tomto ustanovení, ale rozhodujúcim je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo.

18. Princípu práva na spravodlivý proces zodpovedá právo účastníka na určitú kvalitu súdneho rozhodnutia a povinnosť súdu svoje rozhodnutie riadne odôvodniť. Súd sa teda musí zaoberať účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (I. ÚS 46/05). Z uvedeného potom vyplýva, že k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle § 420 písm. f/ CSP môže dôjsť aj nepreskúmateľnosťou napadnutého rozhodnutia (porov. I. ÚS 105/06, III. ÚS 330/2013, III. ÚS 47/2019, IV. ÚS 372/2020, 1 Cdo 213/2019, 2 Cdo 190/2019, 3 Cdo 168/2018, 4 Cdo 3/2019, 5 Cdo 57/2019, 6 Cdo 33/2020, 7 Cdo 308/2019, 8 Cdo 152/2018).

19. V posudzovanom prípade obsah spisu nedáva podklad pre záver, že odvolací súd svoje rozhodnutie odôvodnil spôsobom, ktorým by založil procesnú vadu zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f/ CSP. Súdby oboch nižších inštancií v odôvodneniach svojich rozhodnutí podrobne popísali obsah podstatných skutkových tvrdení strán a dôkazov vykonaných v konaní, vysvetlili, ako ich skutkové tvrdenia a právne argumenty posúdili, uviedli, z ktorých dôkazov vychádzali a ako ich vyhodnotili, a zároveň citovali ustanovenia, ktoré aplikovali a z ktorých vyvodili svoje právne závery.

20. Odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu (ktorý v spätosti s potvrdzovaným rozsudkom súdu prvej inštancie vytvára ich organickú, kompletizujúcu jednotu) sa vysporiadava so všetkými podstatnými odvolacími námietkami žalovaných 1/ a 2/ vrátane otázky pasívnej legitímácie, keď odvolací súd vysvetlil v bodoch 35., 37. a 38. zrozumiteľným spôsobom svoje závery s poukazom na závery dovolacieho súdu vyjadrené v skoršom uznesení zo 16. decembra 2019 sp. zn. 8Cdo/287/2019.

21. V súvislosti s námietkou žalovaných týkajúcou sa nedostatočne zisteného skutkového stavu veci, dovolací súd uvádza, že rozhodnutie je nepreskúmateľné vtedy, keď jeho písomné vyhotovenie neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu. Za nedostatok zásadného vysvetlenia dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu treba považovať predovšetkým úplnú absenciu dôvodov vysvetľujúcich právny záver súdu v otázke, od riešenia ktorej bola závislá opodstatnenosť uplatneného nároku, ako aj vnútornú rozpornosť odôvodnenia rozhodnutia, priečiacu sa pravidlám logického uvažovania. Takáto situácia v tejto veci nenastala, navyiac dovolací súd nie je súdom skutkovým, je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd odvolací (§442 CSP).

22. S poukazom na uvedené dovolací súd považuje myšlienkový i procesný postup odvolacieho súdu za dostatočne vysvetlený nielen poukazom na všetky rozhodujúce skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijali nižšie sudy. Z uvedeného je teda zrejmé, ako a z akých dôvodov odvolací súd rozhodol, ako sa vysporiadaval i s otázkou pasívnej legitímácie a podľa názoru dovolacieho súdu má odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu všetky náležitosti v zmysle § 393 CSP.

23. Za procesnú vadu konania podľa ustanovenia § 420 písm. f/ CSP nemožno považovať to, že žalovaní 1./2/ sa s rozhodnutím odvolacieho súdu nestotožňujú a že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa ich predstáv. Samotná skutočnosť, že dovolatelia so skutkovými a právnymi závermi vyjadrenými v odôvodnení rozhodnutí súdov oboch nižších inštancií nesúhlasia a nestotožňujú sa s nimi, nemôže sama osebe viesť k založeniu prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f/ CSP, pretože do práva na spravodlivý proces nepatrí právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ním predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jeho vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne dožadovať sa ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (IV. ÚS 252/04, I. ÚS50/04, I. ÚS 98/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

24. Dovolací súd v tejto súvislosti považuje za potrebné dodať, že dovolanie nepredstavuje opravný prostriedok, ktorý by mal slúžiť na odstránenie nedostatkov pri ustálení skutkového stavu veci. Dovolací súd nemôže v dovolacom konaní formulovať nové skutkové závery a rovnako nie je oprávnený preskúmať správnosť a úplnosť skutkových zistení, už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy, pretože (na rozdiel od súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu) v

dovolacom konaní nemá možnosť vykonávať dokazovanie - porov. ustanovenie § 442 CSP, v zmysle ktorého dovolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd. Dovoláním sa preto nemožno úspešne domáhať revízie skutkových zistení urobených súdmi prvej a druhej inštancie, ani prieskumu nimi vykonaného dokazovania. Dovolací súd síce má možnosť vyhodnotiť a posúdiť, či konanie nie je postihnuté rôznymi závažnými deficitmi v dokazovaní (tzv. opomenutý dôkaz, deformovaný dôkaz, porušenie zásady voľného hodnotenia dôkazov a pod.) a či konajúcimi súdmi prijaté skutkové závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces (IV. ÚS 252/04), čím by mohlo dôjsť k vade zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f/ CSP, avšak dovolací súd takúto vadu v posudzovanom spore nezistil.

25. K uplatnenému dovolaciemu dôvodu podľa § 421 ods. 1 písm. b/ CSP dovolací súd konštatuje, že v dovolaní absentuje akékoľvek vymedzenie tohto dovolacieho dôvodu.

26. Podľa § 421 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

27. Podľa § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

28. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP má určujúci význam vymedzenie právnej otázky, avšak ako už bolo zmienené akékoľvek vymedzenie právnej otázky v dovolaní absentuje. Z tohto dôvodu považuje dovolací súd dovolanie žalovaných 1./2/ v tejto časti rovnako za neprípustné.

29. So zreteľom na uvedené, dovolací súd uzatvára, že žalovaní 1/ a 2/ neopodstatnene vytýkajú, že odvolací súd nesprávnym procesným postupom porušil ich právo na spravodlivý proces, a preto prípustnosť dovolania či z ustanovenia § 420 písm. f/ aj § 421 ods. 1 písm. b) CSP nemožno vyvodiť. So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie žalovaných 1/ a 2/, odmietol (§ 447 písm. f/ CSP).

29. Najvyšší súd SR rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

30. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.